

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/121/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123379334
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:6123379334.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v spore Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava IČO 31 335 004, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpenej JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov IČO: 53 450 345, o zaplatenie 39.844,13 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Súd určuje, že úver zo zmluvy o medziúvere č. 0728980 0 05 zo dňa 24.3.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca si žalobou uplatnil v rámci upomínacieho konania na Okresnom súde Banská Bystrica proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 39.844,13 eura s príslušenstvom. V odôvodnení svojej žaloby uviedol, že Na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 0728980 3 04 bola so žalovanou a spoludlžníkom E. B., (ďalej len „spoludlžník“) uzatvorená Zmluva o úvere č. 0728980 3 04 zo dňa 24.03.2015 (ďalej aj ako „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovanej a spoludlžníkovi medziúver č. 0728980 0 05 vo výške 43.000,- eur. V zmysle čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere, poplatok za medziúver sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Žalovaná a spoludlžník sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 281,55 eura, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 66,90 eura, 5,39 % p. a. úrok za medziúver vo výške 193,15 eura a poplatok za poistenie typu A vo výške 21,50 eura, pričom sa uspokojovali v poradí: úroky za medziúver, poplatok za poistenie a vklady na konto sporenia. Žalobca z vkladu prijatého na konto stavebného sporenia preúčtoval na konto medziúveru časť, ktorá mu prináleží a to úrok z medziúveru a poplatok za poistenie typu A. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. V. bod 5.3. zmluvy o úvere. Splátky sú splatné k 15. dňu mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. V súlade s čl. II., čl. V. a VI. zmluvy o úvere žalovaný a spoludlžník sa zaviazali platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 21,50 EUR. Žalovaná prehlásila a svojim podpisom potvrdila prijatie do poistenia ako poistená osoba. Spoludlžník zomrel dňa XX.XX.XXXX. Dedičom po spoludlžníkovi sa stala p. A. B., manželka poručiťa, nar. XX.XX.XXXX na základe právoplatného Uznesenia o dedičstve, spis. zn. 39D/1556/2021-84, Dnot 27/2022 zo dňa 25.05.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.05.2022. Žalovaná porušila zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestala riadne a včas splácať. Listom zo dňa 18.11.2022 žalobca vyzval žalovanú na doplatenie omeškaných

splátok, pričom žalovanú zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené žalobca dňa 19.01.2023 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 06.06.2023 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy, no žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 5 575,45 eura so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 43 000,- eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 37 424,55 eura (istina). Žalovaná suma, t. j. dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (19.01.2023), predstavuje sumu vo výške 39 844,13 eura, pričom pozostáva z istiny vo výške 37 424,55 eura, z nezaplatených 5,39 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 43 000,- eur do 19.01.2023 spolu vo výške 2 054,08 eura a z nezaplatených poplatkov za poistenie spolu vo výške 365,50 eura.

2. Okresný súd Banská Bystrica o žalobe rozhodol platobným rozkazom, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 37.790,05 eura, úrok vo výške 5,39% ročne zo sumy 37.424,55 eura od 20.01.2023 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 7,5% ročne zo sumy 37.790,05 eura od 20.01.2023 do zaplatenia a úrok vo výške 2.054,08 eura. Zároveň zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.133,50 eura.

3. Proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, že Zmluvu o úvere č. 0728980 3 04 zo dňa 24.03.2015 uzatvárala ako spotrebiteľka so žalobkyňou ako právnickou osobou, ktorá poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah, ktorý vznikol má spotrebiteľský charakter, preto je v súvislosti s ním nutné aplikovať normy spotrebiteľského práva vrátane zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v čl. VIII. Poplatky a náklady, bod 8.1, a to poplatok za spracovanie medziúveru. Ďalšia neprijateľná zmluvná podmienka je obsiahnutá v bode 7.3., 7.6., 7.7. a ďalšie Zmluvy. Zmluva zo dňa 24.03.2015, od ktorej si žalobca odvodzuje svoj nárok, neobsahuje zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch požadované náležitosti, preto je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalobca v replike uviedol, že zmluvné strany sa slobodne dohodli na tom, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov bude znížená o výšku poplatku za spracovanie úveru, ktorého presná suma bola uvedená v amortizačnej tabuľke (516,- eura) a žalovanej bola celkovo vyplatená suma 42.484,- eur. V súlade s čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere sa poplatok za spracovanie medziúveru vrátane zmluvnej dokumentácie zúčtoval pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov bola znížená o výšku tohto poplatku. Nárok žalobcu ako veriteľa na poplatok za spracovanie medziúveru predstavuje nárok vyplývajúci priamo zo zákona, konkrétne ide o odplatu, ktorú je banka oprávnená od dlžníka požadovať v zmysle ustanovenia § 499 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník: „Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.“ Na základe uvedeného je zrejmé, že zmluvné dojednanie odráža obsah zákonného ustanovenia. Vyplatená suma bola znížená o sumu poplatku za spracovanie medziúveru, aby žalovaní neboli osobitne zaťažení povinnosťou uhradiť tento poplatok. Žalobca žalovaným peňažné prostriedky na úhradu tohto poplatku požičal, čím im de facto vyšiel v ústrety, aby nemuseli poplatky hradiť z vlastných prostriedkov. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 písm. v) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník: „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.“ Aj v zmysle uvedeného je nutné konštatovať, že podmienky na považovanie týchto zmluvných podmienok za neprijateľné neboli splnené, nakoľko poplatkový záväzok bol dohodnutý zmluvou o úvere, jeho výška bola v zmluve o úvere dojednaná a žalovaní sa s ním mohli riadne oboznámiť pred uzatvorením zmluvy o úvere a spoplatnená služba – poskytnutie úveru na základe žiadosti žalovaných, im bola riadne v zmysle zmluvy dodaná. Na základe uvedeného je nepochybné, že takúto zmluvnú podmienku nie je možné považovať za podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v neprospech žalovaných a už vôbec nie za spôsobujúcu značnú nerovnováhu, aby bolo v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka takúto podmienku možné klasifikovať ako neprijateľnú. Voči žalovaným si osobitne poplatok za spracovanie medziúveru neuplatňuje. Žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 26.04.2018, č. k. 32Csp/86/2017-73, ktorý v bode 27. odôvodnenia posúdil „poplatok za spracovanie úveru ako prijateľnú obchodnú podmienku, nakoľko má za to, že

poskytovateľ úveru má náklady spojené so spracovaním obchodného prípadu, ktoré sú jednak v odmene pracovníkov, ale v prakticky zabezpečovaní celej činnosti žalobcu a teda nemožno povedať, že žalobca získal uvedenú hodnotu bez ničoho.“ Žalobca poukázal aj na Rozsudok Súdneho dvora z 3. októbra 2019, Gyula Kiss proti CIB Bank Zrt, Emil Kiss, Gyuláné Kiss, C-621/17, EU:C:2019:820 v ktorom Súdny dvor konštatoval, že zo Smernice 93/13 nevyplýva povinnosť, aby zmluvná podmienka presne určujúca sumu poplatkov za správu a poplatku za poskytnutie úveru, ktoré znáša spotrebiteľ, spôsob výpočtu a dátum ich splatnosti podrobne špecifikovala všetky služby poskytované ako protihodnota daných súm. Podľa Súdneho dvora EÚ zmluvná podmienka týkajúca sa poplatkov za správu zmluvy o úvere, ktorá neumožňuje jednoznačne určiť konkrétne služby poskytované ako protihodnota, v zásade nespôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery na úkor spotrebiteľa značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami strán, ktoré vyplývajú zo zmluvy. K ďalším tvrdenia žalovaných ohľadne skutočností, že zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 7.3., 7.6., 7.7. sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami žalobca uviedol, že ich považuje za neopodstatnené, nakoľko ich prípadná neprijateľnosť nie je podmienená spôsobom akým sú vytvorené a spotrebiteľovi predložené, ale ich obsahom, ktorý musí byť jasný, zrozumiteľný a nesmie vytvárať nerovnováhu medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa a právami a povinnosťami dodávateľov. V uvedenom prípade ide o štandardné podmienky, ktoré predstavujú oznamovacie povinnosti voči veriteľovi a dokonca v bode 7.6. ide zákonom č. 483/2001 Z.z. zákon o bankách vyžadované prehlásenie, že dlžník nie je osobou s osobitným vzťahom k banke. Ďalej uviedol, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti, aké sa pre tento typ zmluvy v čase jej podpisu vyžadovali. Žalovaní neuviedli ani jednu náležitosť, ktorú by zmluva o úvere neobsahovala, takže tvrdenie žalovaných považuje žalobca za irelevantné. Poprel tvrdenia žalovaných, že by bol jeho nárok premlčaný.

5. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZoUK“), proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť.

6. Podľa § 14 ods. 1, 3 ZoUK, odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

7. Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“). Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu.

8. Žalovaná v duplike poukázala na bod 3. výroku rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 zo dňa 21.04.2016: „Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“ Rovnaké závery vyplývajú aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2022 sp. zn. 9Cdo/287/2021 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 4/2022 pod č. 49. Poukázala na aktuálne uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 18CoCsp/10/2022-210 zo dňa 25.04.2023: „Súdny dvor Európskej únie vo veci C-377/14 svojim rozsudkom zo dňa 21.04.2016 vyslovil, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy 1 tejto Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V tomto rozsudku Súdny dvor Európskej únie skonštatoval, že ak pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ je vymedzený v článku 3 písm. h) Smernice 2008/48 ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahŕňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 Smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za

záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Zásadné stanovisko vo vzťahu k otázke, čo tvorí celkovú výšku spotrebiteľského úveru, vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku zo dňa 30.06.2022 sp. zn. 9Cdo 287/2021 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 4/2022 pod č. 49. Podľa tohto rozhodnutia, celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) ZoSÚ predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V Zmluve o úvere výška poskytnutého úveru bola uvedená sumou 20.000 eur. V zmysle Európskych informácií o spotrebiteľskom úvere bod 2. Opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru - Podmienky, ktoré upravujú čerpanie peňažných prostriedkov (Akým spôsobom a kedy spotrebiteľ dostane peniaze) je čerpanie úveru stanovené bezhotovostným spôsobom na účet spotrebiteľa v deň uvedený v úverovej zmluve. V prípade, ak úverová zmluva obsahuje osobitné podmienky pre čerpanie úveru je čerpanie úveru podmienené ich predchádzajúcim splnením. V zmysle bodu 1. Základných podmienok Zmluvy o úvere bolo stanovené čerpanie úveru jednorazovo dňa 02.11.2015, pričom čerpanie úveru nebolo podmienené osobitnými podmienkami (bod 2). Podľa bodu 7. Základných podmienok, Poplatky platné podľa cenníka VÚB a.s. je Poplatok za poskytnutie úveru vo výške 400 eur splatný ku dňu najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru. Z uvedených ustanovení Zmluvy o úvere a Európskych informácií o spotrebiteľskom úvere sa javí odvolaciemu súdu, že ak na účet žalobcov bola pripísaná suma úveru a vzápätí z nej žalovaný zinkasoval, ihneď vzal späť sumu poplatku 400 eur, teda reálne žalobcovia disponovali nie istinou úveru 20.000 eur, ale sumou 19.600 eur krátenou o zinkasovaný poplatok. Takýto postup žalovaného by tak viedol k záveru, že žalobcom žalovaný úver reálne neposkytol vo výške dohodnutej sumy v zmluve a uvedený postup iba potvrdzoval, že prioritným záujmom dodávateľa (veriteľa) bol ekonomický profit, prioritne a ihneď získať poplatok, ktorý sa ale mal splácať v rámci nákladov spotrebiteľa súvisiacich s poskytnutím úveru v priebehu trvania celého zmluvného vzťahu. Ak žalovaný do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul poplatok za poskytnutie úveru, ide o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje. Súčasťou spisu zatiaľ nie je výpis z úverového účtu žalobcov, z ktorého by bolo zrejmé a ktorý by objasnil, že okamžite s poskytnutím spotrebiteľského úveru (02.11.2015) bol žalobcom zaúčtovaný a odrátaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 400 eur. Za tejto situácie sa javí odvolaciemu súdu, že žalobcovia disponovali reálne sumou úveru iba vo výške 19.600 eur a v Zmluve o úvere bola výška úveru 20.000 eur uvedená nesprávne. Následkom čoho by bolo pre absenciu tejto obligatórnej náležitosti zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. g) potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.“ Zároveň podala vzájomnú žalobu, aby súd určil, že úver zo Zmluvy o úvere č. 0728980 3 04 zo dňa 24.03.2015, je bezúročný a bez poplatkov.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to Zmluvou úvere na č.l. 7-12, Všeobecnými podmienkami stavebného sporenia na č.l. 13-16, Tarifami stavebného sporenia na č.l. 17, Amortizačnou tabuľkou pre medziúver a stavebný úver na č.l. 18-19, Podkladmi, ktoré použil veriteľ na výpočet RPMN na č.l. 19, Žiadosťou o prijatie do poistenia na č.l. 21, Uznesením Okresného súdu Prešov na č.l. 22-27, Doložkou právoplatnosti na č.l. 28, Upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti na č.l. 29, fotokópiou doručky na č.l. 29, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru na č.l. 30, fotokópiou doručky na č.l. 30, Predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu na č.l. 31, fotokópiou doručky na č.l. 31, Výpisom z účtu medziúveru na č.l. 32-35, Výpisom z účtu stavebného sporenia na č.l. 36-40, Podaním žalobcu na č.l. 42, Odporom na č.l. 53-54, Vyjadrením žalobcu na č.l. 61, Vyjadrením žalovanej na č.l. 73-75, Rozsudkom Okresného súdu Poprad na č.l. 76-77, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 78-80, Uznesením Najvyššieho súdu na č.l. 81 a zistil tento skutkový stav:

10. Žalobca uzavrel so žalovanou a spoludžníkom E. B. dňa 24.03.2015 Zmluvu o úvere č. 0728980 3 04. V zmysle predmetnej zmluvy poskytol žalobca žalovanej a spoludžníkovi na preklopenie obdobia, kým splnia všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, medziúver pod číslom 0728980 0 05 vo výške 43.000,- eur. Výška úrokovej sadzby medziúveru bola dohodnutá na 5,39 % ročne. Predmetný úver sa žalovaná a spoludžník zaviazali splácať v 248 mesačných splátkach po 214,65 eura. Ročná percentuálna miera nákladov medziúveru bola 6,30% a priemerná RPMN 14,70%.

11. Čerpanie finančných prostriedkov medziúveru sa uskutočnilo dňa 07.04.2015 v sume 15.850,- eur a dňa 22.04.2015 v sume 18.550,- eur.

12. Podľa čl. VIII . bod 8.1. zmluvy – „Poplatok za spracovanie medziúveru vrátane zmluvnej dokumentácie vo výške 1,2% z cieľovej sumy, min 100,00 EUR, max. 999.00 EUR, ktorý si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku“. V súlade s týmto článkom bola z medziúveru stiahnutá suma 516,- eur.

13. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

14. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „OZ“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 ods.1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2015 do 31.03.2015 (ďalej len ako „ZoSÚ“). Tento zákon v § 1 ods. 2 definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti. Podľa § 2 písm. d/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

21. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná a spoludlžník v postavení spotrebiteľov, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva.

23. Súd nárok žalobcu z medziúveru posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. V danom prípade sa síce medziúver zmenil na stavebný úver, ktorého náležitosti sú uvedené v zákone o stavebnom sporení, to ale nič nemení na tom, že podmienky pri uzavretí zmluvy o úvere (mediúvere) a náležitosti zmluvy, musia byť splnené podľa ZoSÚ. Navyše aj účastníci zmluvy si zvolili použitie ZoSÚ (čl. XI. Záverečné ustanovenia bod. 11.1.).

24. Žalobca uzavrel so žalovanou a spoludlžníkom E. B. dňa 24.03.2015 Zmluvu o úvere č. 0728980 3 04. V zmysle predmetnej zmluvy poskytol žalobca žalovanej a spoludlžníkovi na preklopenie obdobia, kým splnia všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úvere, medziúver pod číslom 0728980 0 05 vo výške 43.000,- eur. Výška úrokovej sadzby medziúveru bola dohodnutá na 5,39 % ročne. Predmetný úver sa žalovaná a spoludlžník zaviazali splácať v 248 mesačných splátkach po 214,65 eura. Ročná percentuálna miera nákladov medziúveru bola v zmluve uvedená vo výške 6,30% a priemerná RPMN 14,70%. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu túto zmluvu súd ex offio podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy.

25. Po preskúmaní predmetnej Zmluvy súd dospel k záveru, že táto obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ a v zmluve je nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. ustálil výklad celkovej výške úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak žalovaná a spoludlžník na základe zmluvy o úvere reálne čerpali sumu 42.484,- eur, keďže im bola automaticky stiahnutá suma 516,- eur, pričom v zmluve je uvedený údaj 43.000,- eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený vôbec. Aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť údaje uvedené v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Týmto spôsobom zákonodarca chráni spotrebiteľa a napĺňa účel sledovaný právnou pravou spotrebiteľských zmlúv, ktorým je úplné informovanie spotrebiteľa o podmienkach v tomto prípade úverovej zmluvy v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany. Správnosť údajov totiž nepochybne ovplyvňuje rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do určitého záväzku. Zároveň spotrebiteľ musí mať možnosť zoznámiť sa so skutočným obsahom právneho úkonu, aby vedel, čo konkrétne je predmetom dojednania a aké sú jeho práva a záväzky z toho plynúce. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods. 2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorého definíciu podáva ustanovenie § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ na základe správne v zmluve uvedených informácií o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť, dostáva jasnú predstavu o celkovej hodnote svojho záväzku, o tom, čo vlastne spláca a akú sumu si skutočne požičal, ako aj to, akú má povahu jeho záväzkov z hľadiska nákladov s ním spojených. Zároveň nesprávne uvedený údaj môže a v prejednávanej veci aj mal za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákon o spotrebiteľských úveroch). V tomto smere teda neexistuje žiadna výnimka a

veriteľ sa nemôže zbaviť svojej povinnosti, resp. nemôže konvalidovať nesprávne, či zavádzajúce údaje v zmluve tým, že v nej síce výslovne uvedie, akú čiastku musí spotrebiteľ zaplatiť, avšak zároveň ju prezentuje na základe iných ako v úverovej zmluve výslovne uvedených parametrov (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022, sp. zn. 9 Cdo 287/2021). Obdobný záver zaujal Krajský súd v Prešove napríklad v rozhodnutiach zo dňa 19.3.2019, č.k. 4Co/25/2019 – 196, zo dňa 22.5.2019, č.k. 13Co/26/2019 – 89, zo dňa 16.1.2019, č.k. 18Co/151/2018 – 123.

26. V dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, pretože dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje celkový náklad úveru pre spotrebiteľa, do celkovej výšky úveru, bude podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022, sp. zn. 9 Cdo 287/2021).

27. Na základe vyššie uvedeného sa úver zo zmluvy o medziúvere č. 0728980 0 05 zo dňa 24.3.2015 považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná sa vzájomnou žalobou domáhala určenia, že úver zo zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov. V petite síce uviedla nesprávne číslo zmluvy o úvere, avšak zo samotného podania je nepochybné, že sa domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o medziúvere č. 0728980 0 05 zo dňa 24.03.2015. Obsah žaloby (vzájomnej žaloby) nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitum), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (causa petendi). Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami vo vzájomnej žalobe. Súd má skúmať celý obsah podanej vzájomnej žaloby, nielen samotný žalobný návrh (R 14/2021).

28. Na základe vyššie uvedeného môže žalobca od žalovanej požadovať iba sumu poskytnutých finančných prostriedkov a predmetný úver (medziúver) je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca teda môže požadovať od žalovanej iba zaplatenie splátok istiny. Listom zo dňa 18.11.2022 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok, vrátane splátky za mesiac november. Ako vyplýva z predloženej amortizačnej tabuľky ku dňu 18.11.2022 bola splatná istina vo výške 0,- eur. Z toho teda vyplýva, že žalovaná nebola v omeškaní so splátkami, a preto ak žalobca dňa 19.01.2023 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom, súd predčasnemu zosplateniu úveru nemohol priznať právne účinky. A nakoľko ku dňu vyhlásenia rozsudku bola splatná istina vo výške 0,- eur, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

29. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná mala v konaní plný úspech, a preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola žalobcom tvrdená a v zmysle § 257 CSP ani zo spisu nevyplývala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).